

طهران

بواسطه جناب زائر صادق خان حکیم الحکماء

احبای الهی جناب حاجی آقا ملا علی اکبر جناب ناظم الحکماء میرزا ضیاءالله و میرزا شعاعالله و میرزا نعمتالله و میرزا رحمتالله پسران جناب ناظم الحکماء جناب مستشار الحکماء و ابناء ایشان میرزا شمس الدین و میرزا صدر الدین جناب میرزا سید علی اخوی جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا سید رضا و میرزا عزیزالله و میرزا خلیل جناب میرزا سید مهدیخان اخوی دیگر جناب ناظم الحکماء ابناء ایشان میرزا عطاءالله و میرزا عرّتالله جناب میرزا محمدعلیخان مستوفی شوهر همشیره جناب ناظم الحکماء میرزا عزیزالله خان پسر جناب میرزا محمدعلی مستوفی داماد جناب ناظم الحکماء میرزا بهاء الدین میرزا عین الدین جناب میرزا عبدالحسین جناب ندیمباشی جناب میرزا محمد یزدی جناب حسینقلی خان سرهنگ جناب میرزا علی اکبر خان جناب میرزا عبدالله جناب مشهدی تقی تک جناب اللہوردی جناب خداوردی جناب اماموردی جناب آقا محمد گلابراهیم جناب مشهدی محمدعلی جناب حاجی عنایتالله جناب مشهدی تقی جناب آقا یوسف جناب آقا علی اکبر علیهم بهاء الله الابهی

جناب همشیره خدیجه ضجیع جناب ناظم الحکماء عیال دیگر جناب ناظم الحکماء امة الله قدسیه صیه ایشان امة الله مجده و امة الله زکیه و امة الله والدهشان امة الله ضجیع آقا میرزا سید علی و امة الله والده ضلعشان و صبابای ایشان امة الله بقائیه و امة الله روحیه امة الله ضلع آقا میرزا سید مهدیخان و والده ضلعشان و امة الله صیه شان فروغیه امة الله همشیره جناب ناظم الحکماء امة الله رباه امة الله ضیائیه و امة الله صیه مرحوم ملا محمدعلی علیهم بهاء الله الابهی

هو الله

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند و عبادت آفاق مظلمه و از اس اساس شرایع مقدّسه الهیه غافل و از فضائل و کمالات دین الله ذاہل عادات و رسومی چند را ارکان شریعت الله شمردند و بر آن معتقد گشتهاند و خویش را مطیع و منقاد انبیا و اولیا شمردهاند و همچو گمان کردند که باعلى مراقی فلاح و نجاح رسیدهاند و حال آنکه در اسفل جهل زیستند و بکلی از موهاب الهیه محروم و بی نصیب گشتند و سبب این حرمان آنکه باساس اصلی بینبردند و در ترقی در عوالم روحانی و مقامات سامیه رحمانی نکوشیدند اساس دین الله اکتساب کمالاتست و استفاضه از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان تزیین حقائق انسانی بفیض کمالات ریانیست اگر این حصول نیابد حقیقت حرمانست و عذاب نیران پس بهائیان باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سائر ادیان بعربده و های و هوئی و لفظ بیمعنی کفایت نمایند بلکه بجمعیع شئون از خصائیل و فضائل رحمانی و روش و رفتار نفوس ریانی قیام گنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ بیمعنی و بهائی اینست که شب و روز بکوشد تا در مراتب وجود ترقی و صعود نماید و نهایت آرزوی هر یک این باشد که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور گردند و نقطه نظرگاهش همواره خلق و خوی حق باشد و روش و سلوکش سبب ترقیات نامتناهیه گردد بقدر قوه رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم انسان گردد چون باین موهاب موفق شود میتوان گفت که بهائیست والا در این دور مبارک که فخر اعصار و قرونست ایمان عبارت از اقرار بوحدائیت الهیه نه بلکه قیام بجمعیع شئون و کمالات ایمانست

و کلّ یدّعی و صلأً بليلی

و لیلی لا تقرّ لهم بذاكا

اذا سال الدّموع على الخدود

تبیین من بکا ممّن تبا کا

در وقت امتحان معلوم گردد و آن روش و سلوکست حضرت اعلیٰ روحی له الفداء و جمال ابھی کینونتی لقدم احباّه الفداء
جمعی ماها را بروش و سلوک دلالت و بجانفشاری هدایت فرمودند که چگونه باید از راحت و آسایش و خوشی خویش یزار
گردیم و بجهت فوز و فلاخ دیگران جان نثار کنیم آن ذات مقدس با وجود علوّ ذات و سموّ حقیقت خویش بجهت هدایت
ما تحمل غُل و زنجیر نمود و در مدت زندگانی در اینجهان فانی آنی نیاسود و دقیقه‌ئی راحت نفرمود و سر بیالین سکون و آرام
نهاد و در جمیع ایام در محن و آلام بود آیا حال چگونه سزاوار است که ما قیام نمائیم البته انصاف چنین اقتصاً نماید که این
تخم پاک افسانده را آیاری کنیم و آن نهالهای مغروسه را با غبانی نمائیم و بكلی خود را فدای عالم انسانی نمائیم تا روی زمین
بهشت برین گردد و وجه غبرا جنت ابھی شود والا عاقبت حرمان عظیمس است و خسران مبین و علیکم التّحیة و التّناء
اللهی اللهی قد انشئت بقدرتک خلقاً جديداً و خلقتَ و بربَّتْ و احدثَتْ کوراً سديداً و خلقت السّماء و زينتها بمصایب
الهدى و مهدت ارضًا يضاء و بقعة مباركة نوراء و طرزتها بحدائق غلباً و موّجت البحار و اجريت الانهار و امطرت السّحاب و
انقَتَتِ الرّياض و انبَتَتِ العصف و الرّيحان فبدأت من كل فاكهة زوجان و ارسلت الرياح مبشرات برحمتك الكبرى و اشرفت
الارض بنور موهبتک العظمى و حشرت الخلق الجديد فى هذا العصر المجيد و تجلّت عليهم بانوار فيضك الابدى الاشرق و
هديتهم الى منهج الوفاق حتى يتّنّر بهم الآفاق فى يوم الميثاق رب اشدد ازورهم و قوّ ظهورهم و كتم سرورهم و تمم نورهم و
اشرح صدورهم بتوفیقاتک الصّمدانیة حتى يكونوا نجوماً نورانیة فى الآفاق الظلّمانیة انك انت القوى المقتدر العزيز الكريم و انك
انت الرّحمن الرّحيم ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بیهیانی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ دسامبر ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر